

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 3Svk/23/2021
Identifikačné číslo spisu: 4018200358
Dátum vydania rozhodnutia: 31. mája 2023
Meno a priezvisko: Mgr. Kristína Babiaková
Funkcia: predsedníčka senátu, sudkyňa spravodajkyňa
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:4018200358.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Babiakovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudkýň JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD., v právnej veci žalobcu: K. M., Š. V. XX, X., proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky, Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti: Železnice Slovenskej republiky, Klemensova 8, Bratislava, IČO: 31 364 501, v konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2018/012129-2 zo dňa 23. februára 2018, konajúc o kasačnej sťažnosti ďalšieho účastníka proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/85/2018 - 388 zo dňa 21. júla 2021, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- II. Žalobcovi priznáva právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania.
- III. Ďalšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Dňa 23. júna 2017 stavebník Železnice Slovenskej republiky (ďalší účastník) požiadal Obec Lužianky (ďalej ako „stavebný úrad“) o vydanie stavebného povolenia pre stavbu označenú ako „Terminál intermodálnej prepravy Lužianky“ ucelená časť stavby - UČS 02 TIP Lužianky, stavebný objekt: SO 02-36-02, Lužianky, Rastislavova ulica - úprava vedenia ST, SO 02-37-14 Rastislavova ulica, úprava cesty III/1677, preložka STL plynovodu (ďalej ako „Stavba“). Stavebný úrad následne dňa 6. októbra 2017 vydal na Stavbu stavebné povolenie č. j. 692/2017-2784-03-Žá formou verejnej vyhlášky (ďalej ako „stavebné povolenie“).

2. Proti stavebnému povoleniu podal žalobca odvolanie zo dňa 8. novembra 2017, v ktorom okrem iného uviedol, že je účastníkom konania, pričom poukázal na § 14 ods. 1, 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) a svoje účastníctvo v konaní odvodzoval i z § 59 ods. 1 písm. c) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej ako „stavebný zákon“) s odkazom na zákon č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (ďalej ako „zákon EIA“), keďže bol účastníkom zisťovacieho konania z dôvodu podávania písomných stanovísk a

pripomienok a taktiež i opravného prostriedku proti rozhodnutiu, ktoré bolo vydané v zisťovacom konaní.

3. Obec Lužianky (ďalej ako „stavebný úrad“) dňa 19. decembra 2017 vydala rozhodnutie č.j. 692/2017-2784-06-Žá, ktorým vylúčila žalobcu z konania vo veci návrhu na vydanie stavebného povolenia na stavbu „Terminál intermodálnej prepravy Lužianky UČS 02 TIP Lužianky“. Svoje rozhodnutie okrem iného odôvodnila tým, že pozemky vo vlastníctve žalobcu nebudú žiadnym spôsobom uvedenou stavbou dotknuté a navrhovaná Stavba nebola predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie zo dňa 29. januára 2018, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2018/012129-2 zo dňa 23. februára 2018 (ďalej ako „napadnuté rozhodnutie“) tak, že odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie stavebného úradu zo dňa 19. decembra 2017.

II.

Priebeh konania pred správnym súdom

5. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, ktorou žiadal, aby Krajský súd v Nitre (ďalej len „správny súd“) rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

6. Žalobca namietal, že obec Lužianky nie je vecne príslušný správny orgán vo veciach tohto stavebného konania, keďže na uskutočnenie stavby, ktorá je významnou investíciou podľa osobitného predpisu, vykonáva pôsobnosť stavebného úradu vo veciach územného konania a stavebného konania okresný úrad v sídle kraja.

7. K svojmu postaveniu ako účastníka konania uviedol, že povoľovaná stavba sa nachádza v strategickom parku a účasť v stavebnom konaní mu vyplýva z § 59 ods. 1 písm. c) stavebného zákona s odkazom na § 24 - 27 zákona EIA, keďže bol účastníkom zisťovacieho konania podľa § 29 zákona EIA, a to z dôvodu podávania písomných stanovísk, námietok a taktiež podania opravného prostriedku - odvolania, ako aj žaloby o preskúmanie zákonnosti správneho rozhodnutia o neposudzovaní vplyvov na životné prostredie.

8. Poukázal na to, že Stavba bola súčasťou posudzovania v zisťovacom konaní podľa zákona EIA pri zámere Automotive Nitra Project navrhovateľa SARIO. V konkrétnosti odkázal na zámer spoločnosti SARIO - Automotive Nitra Project a na zisťovacie konanie, v ktorom je medzi zoznamom použitých skratiek (str. 4) uvedený aj TIP - Terminál intermodálnej prepravy a v základných parametroch (str. 7) pre posudzovanie vplyvov navrhovanej činnosti podľa prílohy č. 8 zákona EIA aj vybudovanie železničnej trate ústiacej do TIP - terminálu intermodálnej prepravy (2 koľaje) a vnútroareálová vlečka (4 koľaje).

9. Tiež namietal, že mu nebolo doručené, ani dané na vedomie oznámenie o začatí stavebného konania, ani stavebné povolenie, pričom iným účastníkom sa doručovalo i poštovou prepravou. Rovnako podľa jeho názoru žalovaný nerešpektoval § 33 ods. 2 správneho poriadku a nedal mu možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, napriek tomu, že to v podanom odvolaní žiadal.

III.

Rozhodnutie správneho súdu

10. Správny súd rozsudkom č. k. 11S/85/2018 - 388 zo dňa 21. júla 2021 zrušil rozhodnutie žalovaného ako i rozhodnutie prvostupňového orgánu a vec vrátil správnejmu orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie.

11. Správny súd na úvod uviedol, že na posúdenie účasti žalobcu v stavebnom konaní bolo potrebné postupovať podľa § 59 ods. 1 stavebného zákona, ktorý je v stavebnom konaní zákonom špeciálnym vo vzťahu k všeobecnému predpisu o správnom konaní - správnejmu poriadku.

12. Poukázal na to, že z obsahu spisu, ale ani zo žalobou napadnutých rozhodnutí správnych orgánov nie je zrejmé, na základe čoho dospeli k záveru, že Stavba nebola predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie a ani zisťovacieho konania podľa zákona EIA. Na overenie tvrdenia správnych orgánov správny súd požiadal príslušné orgány o poskytnutie súčinnosti, pričom vyjadrenie Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenia ochrany prírody a vybraných zložiek

životného prostredia zo dňa 22. februára 2019 a ani vyjadrenie Slovenskej agentúry pre rozvoj investícií a obchodu (SARIO) zo dňa 7. marca 2019 nepotvrdili vyššie uvedený záver správnych orgánov prezentovaný v ich rozhodnutiach. Správny súd ustálil, že Stavba bola predmetom zisťovacieho konania ukončeného vydaním rozhodnutia č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 8. októbra 2015.

13. V súvislosti s rozhodnutím o vylúčení žalobcu z konania uviedol, že zisťovanie okruhu účastníkov konania a následné rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o vylúčení účastníka (žalobcu) z konania po vydaní rozhodnutia vo veci samej, resp. vylúčenie účastníka konania potom, ako podal odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej, nemá oporu v platnej právnej úprave. Poukázal na to, že v dôsledku procesného postupu, ktorý zvolil správny orgán prvého stupňa, vznikla situácia, že o podanom odvolaní žalobcu zo dňa 8. novembra 2017 (teda v čase, keď ešte žalobca nebol vylúčený zo stavebného konania) proti stavebnému povoleniu zo dňa 6. októbra 2017 rozhodol žalovaný rozhodnutím zo dňa 26. marca 2018 tak, že podľa § 30 ods. 1 písm. a) správneho poriadku zastavil konanie o odvolaní žalobcu, teda rozhodol tak z dôvodu, že ten, kto podal návrh na začatie konania (v tomto prípade odvolacieho), nie je účastníkom konania, pretože žalobca bol rozhodnutím zo dňa 19. decembra 2017, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím odvolacieho orgánu zo dňa 23. februára 2018, právoplatne vylúčený zo stavebného konania. Správny súd uviedol, že osoba sa stáva účastníkom konania od okamihu, keď sa sama za účastníka správneho konania označí a túto skutočnosť oznámi správne orgánu, čo v predmetnej veci znamenalo, že žalobca sa stal účastníkom odvolacieho stavebného konania najneskôr podaním odvolania proti stavebnému povoleniu. Uvedené podľa správneho súdu znamená, že pokiaľ žalobca podal odvolanie proti stavebnému povoleniu, týmto dňom sa prihlásil za účastníka odvolacieho stavebného konania a povinnosťou správnych orgánov bolo rozhodnúť o ním podanom odvolaní.

14. Správny súd bol toho názoru, že žalobca po podaní odvolania proti stavebnému povoleniu (v dôsledku čoho sa začalo odvolacie stavebné konanie) už nemal byť vylúčený zo stavebného konania v predmetnej veci a pokiaľ by sa preukázala jeho argumentácia o účastníctve v stavebnom konaní podľa § 59 ods. 1 písm. c) stavebného zákona, teda z titulu jeho účastníctva v zisťovacom konaní, tak rozhodnutie o jeho vylúčení z konania nemalo byť vydané vôbec.

15. K námietke vecnej príslušnosti správny súd uviedol, že skúmanie charakteru predmetnej stavby v konaní o správnej žalobe proti procesnému rozhodnutiu o vylúčení žalobcu zo stavebného konania za daných okolností presahuje potreby tohto súdneho konania, a preto sa námietkou vecnej nepríslušnosti stavebného úradu nezaoberal.

IV.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

16. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote ďalší účastník (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) a navrhol, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

17. Poukázal na to, že stavba bola súčasťou navrhovanej činnosti a zámeru Automotive Nitra Projekt z augusta 2015. Podotkol však, že súčasťou zámeru nemuseli a neboli všetky stavebné objekty, z ktorých sa aktuálna stavba skladá. Poukázal na stavebné povolenie, z ktorého vyplýva, že stavebné objekty boli - úprava vedenia Slovak Telekom a úprava cesty Rastislavova ulica - pričom podľa jeho názoru sú tieto objekty umiestnené na verejnej komunikácii v obci Lužianky a tieto nepodliehajú zákonu EIA. Keďže sa na stavebné objekty povoľované v stavebnom konaní žiadne konanie podľa zákona EIA nevedlo, ani viesť nemalo, žalobcovi neprináleží postavenie účastníka konania podľa § 59 ods. 1 písm. c) stavebného zákona. Tiež poukázal na to, že žalobcovi nemôže účastníctvo v konaní vyplývať z vlastníckeho alebo iného práva k pozemkom, keďže pozemky, na ktorých sa nachádzajú stavebné objekty, sú vo výlučnom vlastníctve obce Lužianky a Slovenskej republiky. Železniciam nie je známe, že by žalobca vlastnil susediace pozemky, napokon to ani sám žalobca v žalobe neuvádzal.

18. Rovnako namietal záver správneho súdu uvedený v bode 48 rozsudku, že ak žalobca podal odvolanie, tak správny orgán mal povinnosť o tomto odvolaní rozhodnúť. Podľa sťažovateľa je tento výklad súdu v rozpore s § 53 v spojení s § 14 správneho poriadku, z ktorých vyplýva, že odvolanie môže podať len účastník konania. Keďže sa v správnom konaní uplatňuje zásada jednotnosti konania,

je nepochybné, že aj počas odvolacieho konania je potrebné vylúčiť z konania osobu, pri ktorej sa preukáže, že nespĺňa definíciu účastníka konania. O odvolaní takejto osoby podľa sťažovateľa následne nie je možné rozhodnúť.

19. Sťažovateľ tiež namietal odôvodnenie rozsudku správneho súdu v časti záverov o účastníctve žalobcu v konaní a namietal, že žalovaný je právnym názorom správneho súdu viazaný, a preto existuje riziko, že žalovaný si osvojí právny názor, že žalobca musí byť bez ďalšieho účastníkom stavebného konania a z toho konania ho nemožno za žiadnych okolností vylúčiť.

20. Na záver poukázal na to, že rozhodnutie sa nezrušuje pre to, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, čo podľa ďalšieho účastníka urobil správny súd. Bol toho názoru, že zrušením napadnutého rozhodnutia a zrušením rozhodnutia obce Lužianky by sa nedosiahlo pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie.

21. Žalovaný a žalobca sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadrili.

V.

Posúdenie kasačného súdu

22. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.

23. Na základe podanej kasačnej sťažnosti bol najvyšší správny súd vyzvaný na posúdenie otázky, či (i) správny súd správne právne posúdil otázku postavenia žalobcu ako účastníka stavebného konania podľa § 59 ods. 1 písm. c) stavebného zákona, či (ii) musí správny orgán vždy rozhodnúť o podanom odvolaní, či (iii) správny súd rozhodnutie dostatočne odôvodnil a či (iv) zo strany správneho súdu šlo iba o odstránenie formálnych väd.

24. V nadväznosti na argumentáciu sťažovateľa kasačný súd v prvom rade uvádza, že napádaný rozsudok správneho súdu poskytol odpoveď na všetky podstatné námietky žalobcu, pričom podstatné dôvody zrušenia rozhodnutia žalovaného a prvostupňového orgánu sú v rozsudku jasne a zrozumiteľne komunikované. Správny súd formuloval na vec svoje právne názory, tieto sú z napádaného rozsudku zrozumiteľne vyvoditeľné. Samotná skutočnosť, že sa sťažovateľ nestotožňuje s názormi správneho súdu a argumentmi ním predkladanými ešte neznamená, že rozhodnutie správneho súdu je nedostatočne či arbitrárne odôvodnené. Kasačný súd sa preto nestotožnil s námietkou sťažovateľa, že napádaný rozsudok správneho súdu je nedostatočne odôvodnený a pristúpil k preskúmaniu právnych otázok nastolených sťažovateľom, pri ktorých sa tento nestotožňuje s názorom správneho súdu.

V.A K postaveniu žalobcu ako účastníka konania

25. Podľa § 59 ods. 1 stavebného zákona účastníkmi stavebného konania sú:

- a) stavebník,
- b) osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté,
- c) ďalšie osoby, ktorým toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu,
- d) stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba,
- e) projektant v časti, ktorá sa týka projektu stavby.

26. Stavebný zákon v citovanom ustanovení definuje účastníkov stavebného konania, resp. upravuje okruh účastníkov tzv. pozitívnu enumeráciu, t. j. uvedením konkrétnych subjektov, ktorým postavenie účastníka v konaní priznáva. V súvislosti s účastníctvom v stavebnom konaní kasačný súd opakovane judikoval, že keďže stavebný zákon výslovne pomenúva účastníkov každého konania podľa stavebného zákona osobitne a odlišne, ako sú účastníci konania definovaní vo všeobecnom predpise o správnom konaní, aplikujúc ustanovenie § 140 stavebného zákona uvedené vylučuje aplikáciu ustanovení správneho poriadku vo vzťahu k účastníkom stavebného konania (napr. sp. zn. 4Sžk/23/2017).

27. V priebehu stavebného konania žalobca netvrdil, že by bol stavebníkom predmetnej stavby, osobou, ktorá má vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak jej vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté. Tvrdil však, že je účastníkom stavebného konania podľa § 59 ods. 1 písm. c) stavebného zákona, keďže bol účastníkom zisťovacieho konania, ktorého súčasťou bola aj stavba „Terminál intermodálnej prepravy Lužianky“. Na uvedené tvrdenie žalobcu v napádaných rozhodnutiach žalovaný ako aj prvostupňový orgán však reagovali iba veľmi stroho, že navrhovaná Stavba nebola predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie.

28. Kasačný súd sa preto stotožňuje so závermi správneho súdu, že z napadnutého rozhodnutia žalovaného nie je vôbec zrejmé (a ani z prvostupňového rozhodnutia), na základe akej úvahy a skutkových zistení správne orgány dospeli k uvedenému záveru, že Stavba nebola predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie a ani zisťovacieho konania podľa zákona EIA. Kasačný súd mal pritom z rozhodnutia č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 8. októbra 2015 vydaného v zisťovacom konaní za preukázané, že predmetom zisťovacieho konania bola aj stavba „Terminál intermodálnej prepravy (TIP) Lužianky“ (bod 32 výroku). Uvedené správne súdu potvrdil aj Okresný úrad Nitra. Z toho dôvodu sú nepochopiteľné závery prvostupňového orgánu ako aj žalovaného, že stavba „Terminál intermodálnej prepravy (TIP) Lužianky“ nebola predmetom konania podľa zákona EIA a v tejto súvislosti rovnako považoval kasačný súd napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné.

29. Ak mal žalovaný (a prvostupňový správny orgán) záujem poukázať na to, že stavebné objekty, ktoré boli predmetom stavebného konania v posudzovanom prípade, neboli predmetom konania podľa zákona EIA, mali tak výslovne urobiť v rozhodnutí. Žalovaný ako aj prvostupňový orgán boli povinné jasne a dôkladne odôvodniť, prečo niektoré stavebné objekty stavby, ktorá jednoznačne bola predmetom zisťovacieho konania, neboli podľa ich názoru predmetom zisťovacieho konania v rámci činnosti „Automotive Nitra Project“ a podložiť to relevantnými ustanoveniami právnych predpisov. Uvedené za správne orgány nemohol urobiť správny ako ani kasačný súd, preto sa kasačný súd stotožnil so závermi správneho súdu o nepreskúmateľnosti rozhodnutí v tejto súvislosti a potrebe ich zrušenia.

30. Kasačný súd na záver ešte poukazuje jednak na to, že osvedčenie o významnej investícii nemusí nevyhnutne lícovať posudzovanú činnosť a tiež na to, že z bodu 33 rozhodnutia č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 8. októbra 2015 vyplýva, že súčasťou TIP budú aj administratívne budovy pre personál výkonu obsluhy a stráženia terminálu, osvetlenie plôch, protipožiarna ochrana, čerpacia stanica s výdajným stojanom, umývací linka, bezpečnostná ochrana objektu, siete rozvodov vody, elektriny, dát, kanalizácia a pod.

31. Kasačný súd dáva do pozornosti princíp jednoty správneho konania a poukazuje tiež na to, že postavenie osoby ako účastníka konania je rovnako ako prvostupňový orgán povinný skúmať orgán odvolací a rovnako je oprávnený prípadne rozhodnúť o vylúčení osoby z konania. V súlade so závermi správneho súdu preto kasačný súd uzatvára, že oprávneným rozhodnúť o vylúčení osoby je orgán príslušný na konanie vo veci samej v danom stupni, teda v posudzovanom prípade orgán odvolací. Ak o vylúčení žalobcu v rámci odvolacieho konania rozhodol orgán prvostupňový, rozhodol tak orgán nepríslušný a uvedené je preto tiež dôvodom na zrušenie napádaných rozhodnutí.

V.B K povinnosti rozhodnúť o odvolaní

32. V súlade s vyššie citovaným ustanovením § 59 ods. 1 písm. c) stavebného zákona kasačný súd konštatuje, že postavenie účastníka konania osobám spĺňajúcim podmienku podľa zákona EIA vyplýva priamo zo zákona a toto postavenie im nemusí byť priznané správnym orgánom osobitným rozhodnutím. Ak žalobca vychádzal z toho, že z dôvodu jeho účasti na zisťovacom konaní ukončenom rozhodnutím č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 8. októbra 2015 podľa § 59 ods. 1 písm. c) stavebného zákona v spojení s § 24 zákona EIA má v posudzovanom stavebnom konaní postavenie účastníka konania, bol oprávnený podľa § 53 správneho poriadku ako účastník konania podať odvolanie.

33. Kasačný súd sa však nestotožňuje so záverom správneho súdu, že odvolací orgán je za každých okolností povinný o podanom odvolaní rozhodnúť, aj keby ho podala osoba neoprávnená. Podľa § 53 správneho poriadku, odvolanie môže podať iba účastník konania, pričom podľa § 140c ods. 8 stavebného zákona v znení účinnom do 31.3.2023 odvolanie proti stavebnému povoleniu, ktorému

predchádzalo konanie podľa zákona EIA, má právo podať aj ten, kto nebol účastníkom konania, ale len v rozsahu, v akom sa namieta nesúlad povolenia s obsahom rozhodnutia podľa zákona EIA. Ak by žalobca nespĺňal ani jednu z menovaných podmienok, v takom prípade by odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou a bolo by neprípustné.

34. Aplikácia uvedených záverov je však v posudzovanom prípade predčasná, keďže rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového orgánu je v otázke postavenia žalobcu ako účastníka konania nepreskúmateľné, a teda táto otázka nie je ustálená. Hoci sa kasačný súd v tomto závere so správnym súdom nestotožnil, nemalo to vplyv na výrok rozhodnutia, keďže primárnou otázkou, ktorou sa správne orgány musia zaoberať, je postavenie žalobcu ako účastníka konania.

V.C K namietaným formálnym vadám

35. Kasačný súd dáva za pravdu sťažovateľovi a odkazuje na svoju rozhodovaciu činnosť, ktorá sa ustálila na právnom názore, že (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/98-102/02 zo dňa 17. decembra 2002) „Správnym konaním sa nazýva postup správnych orgánov, účastníkov konania a ďalších osôb pri vydávaní rozhodnutí, ktorý upravuje právny predpis. Konanie a postup správneho orgánu majú povahu synonym. Zmyslom všetkých procesných predpisov je zabezpečiť realizáciu hmotných noriem vo forme rozhodnutia o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb za takého postupu, aby vo veci bol zistený skutkový stav, čo najúplnejšie, prostriedkami, ktoré objasňujú okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, a aby účastníkovi, o ktorého vec - práva a povinnosti ide, bola poskytnutá možnosť predkladať dôkazy, návrhy a obhajovať svoje práva. Toto platí zvlášť, ak ide o konanie, v ktorom dôkazná povinnosť spočíva na účastníkovi.... Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka.“

36. Aplikujúc uvedené na posudzovaný prípad, kasačný súd už v bode 31 rozsudku poukázal na procesnú vadu konania, keď o vylúčení žalobcu z konania rozhodol nepríslušný prvostupňový orgán, keď mal konať orgán odvolací. Uvedená vada v podstate znamená neexistenciu rozhodnutia alebo opatrenia a prihliada sa na ňu ex offo. Správny súd v týchto prípadoch nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby v zmysle § 134 ods. 2 písm. a) a b) SSP a na základe tejto vady rozhodnutie vždy zruší. V tomto prípade teda nejde o vadu formálnu.

37. Rovnako, ak by sa žalovaný a prvostupňový orgán riadne vysporiadali s obsahom zisťovacieho konania č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36, ktorého predmetom bola aj Stavba, mohli by dôjsť k iným záverom ako ich prezentovali bez ďalšieho odvodnenia v napádaných rozhodnutiach. Ani uvedenú vadu preto kasačný súd preto neposúdil ako formálnu, ale takú, ktorá mohla mať vplyv na rozhodnutie, a ktorej odstránenie by mohlo žalobcovi privodiť záver o jeho účastníctve v konaní, teda záver pre neho prijateľnejší.

VI.

Záver

38. Kasačný súd, poukazujúc na vyššie uvedené konštatuje, že správny súd v zásadných otázkach správne právne posúdil vec a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Dospel preto k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietnuť.

39. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol tak, že neúspešnému sťažovateľovi ich náhradu podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 SSP nepriznal a žalovanému ich náhrada zo zákona nevyplýva (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP). Úspešnému žalobcovi priznal úplnú náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 SSP).

40. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

